

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3963/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Луговац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ... и ЊЊ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Вукадиновић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Правобранилаштво Општине Бачки Петровац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3934/18 од 14.01.2020. године, у седници одржаној дана 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3934/18 од 14.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3934/18 од 14.01.2020. године.

Образложење

Решењима Основног суда у Новом Саду П 9957/15 сви од 12.09.2018. године, одређена је таксена обавеза на тужбу и пресуду за сваког од тужилаца понаособ у износима ближе наведеним у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 3934/18 од 14.01.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и потврђена решења Основног суда у Новом Саду П 9957/15 од 12.09.2018. године, у односу на све тужиоце.

Против наведеног другостепеног решења, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП). Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у вези примене члана 22. став 2. Закона о судским таксама и Тарифног броја 1.

став 1. тачка 1. и 2. и Тарифног броја 2. Таксене тарифе Закона о судским таксама у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Такође, није исуњен законски услов за који се односи на потребу уједначавања судске праксе, јер је побијаним решењем одлучено сагласно пракси Врховног касационог суда.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а побијено решење то није.

Побијано решење којим су тужиоци обавезани на плаћање судских такси не представља решење из члана 420. став 1. ЗПП, којим се парнични поступак правноснажно завршава. Решење другостепеног суда којим је одлучено о таксеној обавези на тужбу и пресуду, није решење из наведене законске одредбе, па ревизија тужилаца није дозвољена.

Судске таксе се одређују и наплаћују у поступку који је прописан одредбама Закона о судским таксама, а на основу налога и решења суда у ком поступку посебним законом није прописана могућност изјављивања ревизије, па ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић